

Pierleoni, Cod. Gr. Neapol.

τ. I, σ. 280-281.

Ιωάννης
(ιωάννης) 15 α).

Eis tō̄ ἐνθα δινε. Σπ' ἀριθ. 101, περιγραφόμενος μίδινα τοὺς
16ούς αἰ. Ιστάρχους εἰς εὐκαιρίαν:

q. 31^a: ἐως τοῖς αὐτορούς αφέε.

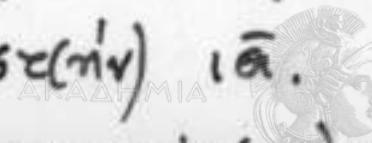
q. 48^a; (διὰ μαρωνεύσης) Ιωάννης ρο-επίος.

q. 1 "ἀντέ μητι γάϊος θήμερα δ' Καρυεέρω διὰ τῆς διονύ χειρός;
"Ἐγέβοι τὸ ἀζήιναν [sic] τῆς ἱέρωσεως ἀντέ τῷ μητὶ γάϊο
θήμερα ια'. θήμερα δ'.

q. 48^a: „τέλος εἰς θήμην ἀρινν. Ιωάννης ρο-επίος ταυτογράψη.“

q. 278: οἱ(ησο)ῦ μου βοήθειμι, εὐγέ" ιαννοναρ' εἰσε(τίν) ια.

q. 476^b: «[i]ωάννης δ' χτανάρχος τοῦπιντηνού γροναγίτης) ναι θυ-

πόλος οἵωντος ναι ἀγγεπός ναι μύστης. ταῦτα τοῖς βίβλοις ἔγραψε μετά
 πολλοῦ τοις μάχθοις. ἐρατισάμενος αὐτὸν, ἀπό πολλῶν βιβλίων. ἔχει τὸν εὐ-
 γάρματα εὐχετῆσα μυχο-ερόφα, παρποίησα ποιήματα παθοκατα ναι
 συδέσεις, ἀνδρῶν ἐντελεῖς εὐφερνάρισταν εὐγραφέαν μητρῶν ἐρόζων
 παιγνῶν ναι μητροφρεπτών. ἔγινε τούτων ἐραστής, ως μεγίττες ἀνδρεών
 ἐρδρος παιγνάμενος μεγιεῦδην ἀνώντων [sic] ἐνεργεῖς ἀνοικοδομῆς παιδείας
 τοὺς οἰνομονούς σύντονος ἐσθῆτος τῶν γρώσεων παροπλαστῶν ἐν λόγων. ἀστικῶν
 εὐδαιμόνερος ταῦτα μάγιν σὺ ποθεῖ, πρὸς τερψίν ναι πρὸς χαρμούν γν-
 γῆς τε ναι παρδίας, παραμυθίας ἐνενεν ναι πουρισμῶν τῶν πόνων, ναι
 ανηφορῶν πάνεοδοτῶν τοῦ πονυσάντος βίου. τοῖνυν δημόσιοι πάντες
 καθιντούσιν, τοὺς ἐρωγχάρωντας μάγιν πυνταῖδι τῇ παρούσῃ, εὐχετεῖς δὴ
 περ ἐκοῦ θ(ε)ῷ τῷ φιλανθρωπῷ (θρωπῷ) τῷ, διπλῶς παριδηγοῦσι τοῖς τριπλίνοις παραστημάταις
 ναι ταῦται μὲν τῇ δεξιᾷ μοίρᾳ τῶν εὐθυμίεων. ἀκριτές δημότες ναι γένοις χριστέ-
 μον γένοις καὶ τῇ Εὐτίᾳ (άγρια) τῷ, εὐτερής ιερεύς ναι ταυτοποιήσεις τοῦ παρούσαν
 βίβλον ἔγραψε ναι τὸν (ἔγραψε) τὸν τοῦ θεοφόρου (οὐ) οἰνομονίας τοις μῆτραις
 τῇ Χῇ εἰς μητρίαν ιοντινήν εἰς τοῦτο μητρίαν τέλος.